

[Valdemar Sørensen.]

Der findes i den Henvendelse, der er kommet fra Provinshandelskammeret og Grosserer-Societetets Komité, under Henviisning til Lovforslagets § 3, 4de Stykke, nogle Bemærkninger om det nye Grundlag, Forslaget angiver for Tildeling af Valutabevillinger. Maa jeg have Lov til at sige om Henvendelsens Ord her, at de beror paa en Misforstaaelse. Noget saadant, som forudsættes i Henvendelsen, at Bevillingerne i 1934 skal danne Grundlag for Tildelingen, staaer der intet om i Forslaget. Der staaer i Forslaget, at de Folk, der har faaet Bevillinger i 1934, fortsat er berettigede til at faa Bevillinger, men om det Grundlag, de skal have Bevillingerne paa, siger Forslaget ikke noget paa den Maade, som Henvendelsen her anfører.

Jeg betragter Forslagets Formulering som en udstrakt Haand til Importørerne, idet man naturligt efter en Række Aars Forløb maa erkende, at Grundlaget for 1931, saa skrøbeligt det allerede var ved sin Fremkomst, nu maa anses for at være direkte ubrugeligt. Mange af de Firmaer, som dengang var berettigede til Import, eksisterer ikke mere i anden Form end den, at Indehaverne endnu sidder inde med deres Importbevillinger og paa en eller anden Maade faar dem omsat med Fortjeneste. Mange Firmaer er siden den Tid grundet og kan ikke klare sig med de Importbevillinger, de faar. Hvad var da nu mere fornuftigt, end at man ved en ny Lov tog Hensyn til dette Forhold og skabte Tilstande, hvorved man kunde skyde ud de Firmaer, som ikke mere har begrundet Krav paa Importtildeling, til Glæde og Nytte for dem, som har berettiget og aktuelt Krav i saa Henseende? Jeg ser ogsaa med Fornøjelse af Henvendelsen, at det er netop det, man gaar ind for at fastslaa, at det er det Haab, man nærer til den nye Lovgivning, og jeg vil gerne her sige, at saafremt man i det Udvalg, der bliver nedsat, kan ordne hele det fremtidige Tildelingsproblem saaledes, at der er Klarhed over, hvem der skal have Bevillinger, saa tror jeg, man vil have skabt noget mindre Uvilje omkring Lovbestemmelsen paa dette Punkt, end der synes at herske.

Jeg har saa kun et Punkt til, jeg gerne vil omtale, og det er for saa vidt ogsaa et Spørgsmaal om Importørretten. Der siges i Henvendelsen noget om, at man gerne vil have ordnet Spørgsmaalet om, hvem der er Importører, mere i Overensstemmelse med en medfølgende Skrivelse fra Grosserer-

Societetets Komité til Valutakontoret. Det, der i denne Skrivelse er Tale om, er et Stridsspørgsmaal mellem Importørerne indbyrdes, som er af ikke ringe Betydning. Dengang Ordningen kom i 1931, var Forholdet det, at en Række af Importørerne i Virkeligheden var Repræsentanter for de udenlandske Firmaer, som sendte Varerne hertil, men da de herværende Grossister ikke vilde have Risikoen ved at bestille Varen, tage den hjem og afregne den, saa blev Følgen heraf den, at de udenlandske Firmaers Repræsentanter tog dette paa sig, og derved kom de i 1931 til at staa som Importører for meget rundelige Beløb. Men nu er al denne Risiko jo borte, der kan tjenes paa de Varer, der føres hjem, der kommer ikke alt for mange af dem, og nu ønsker ganske naturligt de Grossister, som dengang skød Risikoen fra sig, at faa en større Part af Importbevillingerne. Men det er det, jeg ud fra mit Synspunkt maa hævde, at de Folk, som dengang tog Risikoen for hele Forretningen, for dens økonomiske og vare-mæssige Art, de Folk kan man ikke nu skyde til Side, fordi de Mennesker, der dengang undslog sig ved at tage Risikoen, nu synes, det var rart at faa noget mere af Bevillingerne. Jeg vil over for dette Punkt af Henvendelsen tage den stærkeste Reservation, og jeg vil bede det ærede Udvalg, der faar med Sagen at gøre, om at se paa dette Punkt med megen Kritik.

Prieme: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen og det ærede Medlem Hr. Rager udtalte, at en lang Række af de nye Importører, der var anerkendt, kunde ikke drive Forretning med de dem tildelte Beløb. Det er selvfølgelig rigtigt. Men er det det ærede Medlem Hr. Rager og det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen ubekendt, at en lang Række Industrier heller ikke kan faa de Bevillinger, de har nødig? Er det de ærede Medlemmer ubekendt, at Eksportindustrier har ligget stille i lang Tid? Har de ikke set den Meddelelse i Forgaars i Bladene om, at et Industriforetagende stand-sede, fordi det ikke fik Bevilling til sine Raavarer? Og tror de ærede Medlemmer, de Engros-Firmaer, for hvem Importtallene for 1931 oprindelig gjaldt, kan eksistere med de Tildelinger, der gives dem i Dag? Mon ikke de ærede Medlemmer er bekendt med, at det for manges Vedkommende er ganske umuligt, og at en Række Firmaer likvideres? Intet er selvfølgelig naturligere, end at nye Importører, paa samme Maade som ældre Importører, maa søge enten at skabe sig en mindre, dansk Produktion med de Import-